

اطلاع رسانی

نشریه فنی مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران

دوره دوم؛ شماره ۴

منابع آماری در ایران

نوشته: پرویز طه

برنامه ریزی های منطقه ای و عمرانی ایجاب می کند که برای شناخت مسائل اقتصادی و اجتماعی کشور، سنجش عملکرد سیاستها در زمینه تعیین اولویت های مختلف و مطالعه تغییرات اقتصادی و اجتماعی حاصله و اتخاذ تصمیمات اجرائی لازم و بموقع، بررسی هایی چند بر مبنای داده های آماری انجام گیرد. این بررسی ها مبتنی بر اطلاعات آماری دستگاههای مختلف مملکتی انجام می گیرد و انتشارات سازمانهای دولتی که در سطوح وسیع، اطلاعات و ارقام آماری مورد نیاز را در اختیار قرار می دهد، در انجام بررسی های مزبور نقش اصلی و سازنده را ایفا می کند. اطلاعات و داده های آماری معمولاً از دو طریق سرشماری و آمارگیری نمونه ای و گاهی از طریق ثبت جاری وقایع فراهم و گردآوری می شوند.

هر سازمان بنابر وظایف و نیازهای خویش اقدام به جمع آوری، تجزیه و تحلیل و انتشار آمارهای خاصی می کند. طبق قانون تاسیس مرکز آمار ایران، کلیه آمارهای جمع آوری شده در سازمانهای مختلف در اختیار مرکز آمار ایران قرار گرفته و مرکز مزبور با استفاده از آمارهای مربوطه و نیز آمارهایی که خود تولید می کند بررسی های لازم را برای برنامه ریزیهای اقتصادی و اجتماعی انجام داده و نتایج آنها در نشریات متعدد در اختیار مقامات مربوطه، پژوهشگران و سایر علاقمندان قرار می دهد.

سازمانهای عمده ای که جمع آوری و نشر آمار از جمله وظایف مهم آنها است عبارتند از:

- ۱- مرکز آمار ایران
کلیه اطلاعات و داده های آماری در زمینه های مختلف اقتصادی و اجتماعی در سطح کل کشور.
- ۲- بانک مرکزی ایران
آمارهای اقتصادی شامل شاخص قیمتها، مصرف خانوار شهری، موازنه پرداختها و مسکن.
- ۳- وزارت اقتصاد
آمارهای صنعتی و معدنی و بازرگانی.
- ۴- وزارت دارائی
آمار بازرگانی خارجی ایران.
- ۵- شرکت ملی نفت ایران
آمار مربوط به استخراج، تولید، تصفیه، مصرف، و صدور نفت.
- ۶- وزارت کشاورزی
آمار کشاورزی و آمارهای مربوط به دام.

- ۷- وزارت کار
 ۸- وزارت بهداشتی
 آمار نیروی انسانی.
 آمارهای بهداشتی از قبیل کادر پزشکی،
 تاسیسات و تسهیلات درمانی، تنظیم
 خانواده و مرگ و میر در شهرهای انتخابی.
 ۹- وزارت علوم و آموزش عالی
 ۱۰- وزارت آموزش و پرورش
 ۱۱- وزارت دادگستری
 ۱۲- ثبت احوال کل کشور
 ۱۳- شهرداریها
 ۱۴- شهربانی کل کشور
 آمار آموزش عالی.
 آمار آموزش ابتدائی و متوسطه.
 آمار قضائی و ازدواج و طلاق.
 آمار تولد و مرگ.
 آمار کشتار دام.
 آمار مربوط به اماکن عمومی، جرائم،
 وسائط نقلیه و تصادفات.
 ۱۵- وزارت اطلاعات
 ۱۶- وزارت فرهنگ و هنر
 آمار مربوط به جرایم، رادیو و تلویزیون.
 آمار کتابخانه ها و موزه ها.

علاوه بر سازمانهای فوق، موسسات دیگری نیز به امر تهیه و انتشار آمار اشتغال دارند که از آنها در تدوین سالنامه آماری مرکز آمار ایران استفاده شده است بطوریکه با مطالعه سالنامه مزبور می توان با نام و نوع آمار تولیدی دستگاههای مختلف مملکتی آشنائی پیدا کرد.

چگونگی تولید آمارهای مختلف:

همانطور که قبلاً اشاره شد جمع آوری و فراهم آوردن آمار معمولاً از طریق انجام سرشماری و یا آمارگیریهای نمونه ای صورت می گیرد که اینک بشرح آنها می پردازیم:

الف - سرشماری

سرشماری یک نوع آمارگیری است که با استفاده از آن کلیه واحدهای یک جامعه مورد نظر زیر پوشش آمارگیری قرار می گیرند مانند سرشماری نفوس مسکن که کلیه افراد کشور را در بر می گیرد.

ب - آمارگیری نمونه ای

با استفاده از این روش تعداد معینی از واحدهای یک جامعه زیر پوشش آمارگیری قرار می گیرند مانند آمارگیریهای نمونه ای مصرف خانوار، ساختمان، مسکن و غیره. در این آمارگیری که بطریق نمونه ای انجام می گیرد اطلاعات مورد نظر فقط از واحدهائی اخذ می گردد که قبلاً بر اساس نمونه انتخاب شده اند.

نحوه انجام کار:

برای انجام یک آمارگیری نمونه ای یا سرشماری نیازهای سازمانهای مختلف مصرف کننده آمار، قبلاً تعیین و روشن می شود. بر اساس نیازهای مربوطه، نوع اطلاعاتی که باید کسب شوند معین

می گردد و سپس بر مبنای اطلاعات مورد نیاز پرسشنامه هائی تهیه و سئوالاتی در آنها مطرح می شود. ماموران آمارگیر که قبلاً تحت تعلیم قرار گرفته و با نحوه کار و هدف مربوطه آشنائی کامل دارند با مراجعه به واحدهای آماری مورد نظر پرسشنامه های مربوطه را تکمیل و اطلاعات لازم را کسب می کنند. پس از تکمیل پرسشنامه ها، اطلاعات جمع آوری شده در قالب جداول متعدد آماری استخراج و بعد از تجزیه و تحلیل های لازم بصورت نشریات آماری در اختیار متقاضیان و علاقمندان قرار گرفته و بعنوان منابع آماری مورد استفاده واقع می شوند. در زیر به شرح انواع سرشماریها و آمارگیریهای نمونه ای که در ایران اجرا می شوند می پردازیم:

الف - سرشماری

۱- سرشماری نفوس مسکن

سرشماری نفوس مسکن طبق قانون سرشماری مصوب مجلسین هر دهسال یک بار انجام می گیرد و تا کنون دو بار در سالهای ۱۳۳۵ و ۱۳۴۵ انجام گرفته و نتایج آنها در مجلدات مختلف انتشار یافته است. هدف از این سرشماری دستیابی به تعداد جمعیت و توزیع آن در مناطق مختلف شهری و روستائی بر حسب سن و جنس و سواد و سایر خصوصیات اقتصادی و اجتماعی است که در طرحهای مختلف عمرانی مورد استفاده قرار می گیرند.

۲- سرشماری کشاورزی

این سرشماری نیز هر ۱۰ سال یکبار انجام می گیرد. اولین سرشماری کشاورزی ایران در سال ۱۳۳۹ انجام گرفت ولی دومین سرشماری کشاورزی که قرار بود در سال ۱۳۴۹ انجام پذیرد بعلت اشکالات مربوطه به تعویق افتاد و به سال ۱۳۵۲ موکول شد که اینک مرحله اول آن که از آبانماه ۵۲ آغاز شده تا اواخر خرداد ماه ۵۳ طول خواهد کشید و مرحله دوم آن از اول شهریور ۱۳۵۳ بمدت دو ماه آغاز خواهد شد. در این سرشماری که در دو مرحله انجام می گیرد ابتدا در مرحله اول که آبادیهای کشور مورد سرشماری قرار گرفته و اطلاعاتی در مورد تاسیسات و تسهیلات موجود در آبادی، سطح زیر کشت انواع محصولات کشاورزی، میزان برداشت محصول و تولید و نیز اطلاعاتی در مورد دام و لوازم مکانیزه مورد استفاده کشاورزی و منابع آب در سطح آبادی جمع آوری می شود. هدف عمده انجام مرحله اول سرشماری دستیابی به اطلاعاتی در زمینه آبادیهای کشور بمنظور تعیین چارچوبی برای آمارگیریهای بعدی و نیز شناخت روستاها و امکانات و نیازهای آنها می باشد. در مرحله دوم سرشماری تعدادی از آبادیها مورد آمارگیری واقع شده و اطلاعات تفصیلی در مورد بهره برداریهای کشاورزی از طریق خانوارهای کشاورز جمع آوری خواهد شد.

۳- سرشماری صنعتی

اولین سرشماری صنعتی ایران در سال ۱۳۴۲ انجام گرفت و دومین سرشماری صنعتی در حال حاضر توسط مرکز آمار ایران و با همکاری وزارت کار و نیروی انسانی در جریان است. این سرشماری نیز در دو مرحله انجام خواهد گرفت: مرحله نخست، مراجعه به کلیه اماکن صنعتی و

کارگاههای صنعتی و کسب اطلاعات کلی در مورد هر کارگاه است. مرحله دوم که از شهریور ماه سال ۵۳ شروع خواهد شد تعدادی از کارگاههای صنعتی را در بر خواهد گرفت و اطلاعات تفصیلی در مورد فعالیت، نیروی انسانی، مواد اولیه، سرمایه گذاری، تولید، پرداخت، دریافت و ارزش افزوده کارگاههای مزبور را در اختیار خواهد گذاشت.

ب- آمارگیریهای نمونه ای

آمارگیریهای نمونه ای معمولاً هر سال انجام می گیرند و بر خلاف سرشماریها که تمامی یک جامعه را در بر می گیرند پوشش آمارگیریهای نمونه ای فقط شامل تعدادی از واحدهای نمونه در یک جامعه آماری می گردد. اهم این آمارگیریها عبارتند از:

- ۱- آمارگیری مصرف خانوار ۲- آمارگیری کشاورزی ۳- آمارگیری نفوس ۴- آمارگیری صنعتی
- ۴- آمارگیری ساختمان و مسکن.

نشریات آماری

نتایج آمارگیریهای فوق در نشریات مختلف منتشر شده و مورد استفاده برنامه ریزان، سازمانهای مختلف، علاقمندان و دانشجویان (برای نوشتن رساله) قرار می گیرد. نشریات مزبور همراه با نشریات حاوی نتایج سرشماریها و تجزیه و تحلیل های آماری به عنوان منابع آماری مستند هر سال از طرف مرکز آمار ایران و سایر سازمانهای صلاحیتدار منتشر و در دسترس عموم قرار می گیرند. مهمترین نشریاتی که بعنوان منابع آماری از طرف مرکز آمار ایران منتشر می شود و در امر تحقیق و برنامه ریزیهای عمرانی مورد استفاده قرار می گیرند عبارتند از:

- ۱- نشریات سرشماری نفوس مسکن به تفکیک شهرستان، استان و کل کشور.
- ۲- فرهنگ آبادیهای کشور بر حسب استان یا فرمانداری کل.
- ۳- آمار کشتار دام بر حسب شهر، استان و کل کشور (برای نقاطی که دارای شهرداری هستند و آمار مورد نیاز توسط شهرداریهای مربوطه جمع آوری می شود).
- ۴- سالنامه آماری که هر سال بزبان فارسی و هر دو سال یکبار بزبان انگلیسی منتشر می شود.
- ۵- نشریه نتایج آمارگیری مصرف خانوار شهری و روستائی (شامل اطلاعاتی درباره ترکیب هزینه های خوراکی و غیرخوراکی و متوسط هزینه ها).
- ۶- نشریه نتایج آمارگیری کشاورزی.
- ۷- نشریه نتایج آمارگیری صنعتی.
- ۸- نشریه نتایج آمارگیری نفوس.
- ۹- آمارنامه استانی که تقریباً حاوی اطلاعات کاملی درباره هر استان می باشد.
- ۱۰- آمار منتخب بقطع جیبی که حاوی چکیده اطلاعات سالنامه های آماری است (بزبانهای فارسی و انگلیسی).

نکته ای که در مورد نشریات فوق باید اضافه شود این است که نشریات حاوی نتایج آمارگیریهای

نمونه ای فقط در سطح استان یا کل کشور قابل استفاده می باشند و برای واحدهای کوچکتر از قبیل شهرهای یک استان و یا یک روستای بخصوص در یک شهر قابل استفاده نیستند. در مواردیکه اطلاعات دقیق برای واحدهای کوچک مورد نیاز باشد باید از نشریات حاوی نتایج سرشماریها که کل جامعه آماری را در بر می گیرند استفاده شود. حال برای اینکه با منابع آماری فوق آشنائی بیشتری حاصل شود به معرفی سه نمونه از آنها یعنی سالنامه آماری، فرهنگ آبادیهای کشور و آمارنامه استانی می پردازیم.

سالنامه آماری:

سالنامه آماری ایران برای اولین بار در سال ۱۳۴۶ منتشر شد و از آن تاریخ به بعد هر ساله مرتباً منتشر می شود. سالنامه آماری ایران از طرفی مبین زندگی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور است و از طرف دیگر روشنگر تحولاتی است که سالیان اخیر در شئون مختلف این کشور روی داده است. این منبع آماری ابزار کار پژوهشگران و برنامه ریزان اقتصادی و اجتماعی است. اطلاعات آماری مندرج در این منبع از میان انبوه ارقام و داده های مختلف برگزیده شده است و در این گزینش سعی وافر بعمل آمده است تا با توجه به نیازهای اساسی و عمده استفاده کنندگان از ارقام و اعداد، اطلاعات موجود بنحوی در قالب جداول ریخته شوند که حتی الامکان پاسخگوی آن نیازها باشد. برای اینکه پژوهش گران و برنامه ریزان بتوانند تحولات اقتصادی و اجتماعی کشور را در کادر فشرده تری بنگرند، ارقام و اطلاعات بر حسب ضرورت در دوره های زمانی کم و بیش طولانی ارائه شده است و باین ترتیب امکان مقایسه آمار مربوط به یک موضوع خاص در سالهای مختلف فراهم می گردد. سالنامه مزبور دارای نقشه، نمودار و دیاگرام است و ارائه مطالب بصورت ارقام و جداول آماری است. هر جدول بر حسب مورد، دارای پانویس و ماخذی است که خواننده را در دستیابی به اطلاعات وسیع تر در زمینه مربوطه راهنمایی می کند. نحوه تنظیم مطالب موضوعی است و زیر هر موضوع کلی موضوعات وابسته ذکر شده است. در ابتدا دارای فهرست مندرجات است که بدون رعایت ترتیب الفبائی و بنابر اهمیت موضوع از نظر پژوهشهای آماری رده بندی شده است. در ابتدا مشخصات جغرافیائی و اقلیمی کشور و بعد خصوصیات اجتماعی و نفوس و سپس موضوعات اقتصادی ذکر شده است. این سالنامه به چندین بخش و هر بخش به چند فصل تقسیم شده است. در ابتدای هر فصل مقدمه مختصری ذکر شده که طی آن نحوه تنظیم مطالب و تعاریف بیان شده است. مثلاً در مقدمه فصل هشتم سالنامه آماری سال ۱۳۵۰ تحت عنوان "ورزش و تفریحات سالم" چنین ذکر شده است "این فصل در دو قسمت ورزش و پیش آهنگی تدوین شده است. قسمت اول شامل تاسیسات ورزشی، معلمان، مربیان ورزش و شرکت کنندگان در مسابقات در سطح کل کشور است. قسمت دوم شامل فعالیتهای، تاسیسات و تعداد پیش آهنگان کشور می باشد" باین ترتیب خواننده با مطالعه مقدمه هر فصل به شمول اطلاعات و تقسیم بندی مطالب مربوطه در آن پی می برد. همچنین عبارات و اصطلاحات مربوطه در هر فصل بسادگی تعریف و توصیف شده اند تا خواننده احتمالاً در تعبیر

آنها دچار اشکال نشود. بعنوان مثال در همان فصل ۸ سالنامه مزبور در قسمت تعارف، عبارات و اصطلاحات مربوطه چنین تعریف شده اند:

فرشته: دختر پیش آهنگ ۸ تا ۱۱ ساله

سیار: پیش آهنگ ۱۵ تا ۱۸ ساله

شیربچه: پسر پیش آهنگ ۸ تا ۱۱ ساله

تعلیمات تکنیکی: گذراندن دوره تخصصی تعلیماتی در هر یک از مراحل مربوطه.

به این ترتیب خواننده با ملاحظه مقدمه و تعاریف مربوطه در هر فصل با موضوع اطلاعات ارائه شده و شمول آن و نیز با تعاریف مربوطه آشنائی پیدا می کند.

آمارنامه استانی:

این نشریه اطلاعات مکملی را درباره هر استان در اختیار می گذارد و برای هر یک از استانها و فرمانداری های کل تدوین می شود. این منبع مورد استفاده برنامه ریزان در دفاتر برنامه ریزی منطقه ای است زیرا تصویری دقیق از منابع، امکانات، احتیاجات و شرایط هر منطقه ارائه می دهد. در این نشریه نیز ارائه مطالب بصورت جداول آماری است و مطالب عمده آن عبارتند از: مشخصات جغرافیائی و اقلیمی، جمعیت و نیروی انسانی، آموزش، ورزش و پیش آهنگی، بهداشت، بیمه، مسکن، آمار قضائی، اوقاف، وسایل ارتباط جمعی، کشاورزی، دام، شرکت های تعاونی روستائی معدن و صنعت، راهها و حمل و نقل، ارتباطات و مخابرات، برق، استاندارد، عمران، بودجه خانوار، مالیات و گمرک، شهرداری، قند و شکر و دخانیات. زیر هر یک از موضوعات فوق نیز مجدداً موضوعات وابسته ذکر شده اند. این نشریه حاوی نقشه های مختلف آماری و نمودار می باشد. هر جدول دارای ماخذی است که خواننده را برای دستیابی به اطلاعات مفصل تر راهنمایی می کند. همچنین جداول بر حسب مورد، دارای پانویس هستند. این نشریه دارای فهرست مندرجات است و اطلاع از داده های آماری مندرج در آن از طریق فهرست مزبور امکان پذیر می باشد.

فرهنگ آبادیهای کشور:

انتشار این گروه از نشریات آماری پاسخ به نیازی بود که از مدتها قبل در زمینه شناخت روستاهای کشور وجود داشت. تحول عظیمی که در کلیه شئون زندگی جامعه ایرانی پدیدار شده و موجب گسترش سازمانها و توسعه دامنه فعالیتها گردیده نیاز به اطلاعات آماری را بصورت ضرورتی قطعی جلوه گر ساخته است. در این نشریه، آمار و اطلاعات مربوط به خصوصیات اقتصادی و اجتماعی آبادیهای کشور گردآوری شده است و پاسخی است به نیاز مزبور. این فرهنگ که به زبانهای فارسی و انگلیسی توأمآً تدوین شده است هر استان یا فرمانداریکل را جداگانه مورد بررسی قرار داده است. شهرستانهای تابع هر استان یا فرمانداری کل بر حسب حروف الفباء مرتب و سپس زیر نام هر شهرستان کلیه آبادیها بترتیب الفباء تنظیم شده است. برای هر آبادی مجموعاً ۱۹۳ صفت یا خصوصیت نشان داده شده است. صفات مزبور شامل جمعیت، وضع طبیعی، راه های عمده، دسترسی به تاسیسات عمومی و تسهیلات، منابع آب زراعی، دام، مساحت اراضی کشاورزی و انواع

محصولات کشاورزی است. این اطلاعات امکان هرگونه برنامه ریزی اقتصادی و اجتماعی از قبیل راه سازی، ارتباطات، آموزش، بهداشت و رفاه اجتماعی، توسعه تعاونی ها و بهبود امور کشاورزی و دامداری را در سطح روستا امکان پذیر می نماید. با توجه به این که اطلاعات مربوط به هر آبادی جداگانه ارائه شده است از این اطلاعات نه فقط برای اجرای برنامه های مورد نظر در نقاط خاص بلکه برای هرگونه ترکیب آماری در مناطق معین و بمنظور بررسیهای اقتصادی و اجتماعی می توان استفاده کرد.

این فرهنگ در ابتدا دارای توضیحات کلی درباره نقشه ها و نحوه استفاده از آنها و نیز تعاریف و مفاهیم مندرج در فرهنگ است. در قسمت توضیحات، نحوه استفاده از فرهنگ بطور کامل شرح داده شده است. در فرهنگ ابتدا نام شهرستان و زیر شهرستان نام دهستان ذکر شده است و روستاهای هر دهستان بترتیب الفبای نام آنها زیر دهستان مربوطه قرار گرفته اند. بعد از نام آبادی، کد آبادی، تعداد جمعیت، تعداد خانوار و نوع آبادی و سپس وضع طبیعی و راههای عمده و سایر خصوصیات مربوطه ذکر شده است. هر دو صفحه روبرو در فرهنگ به ۱۹۳ ستون تقسیم شده و ستونها از شماره ۱ تا ۱۹۳ مشخص شده اند. هر ستون حاوی یک صفت و خصوصیت مربوط به روستای مورد نظر می باشد. دو طرف سمت راست و بالای صفحات مطالب بفارسی و دو طرف سمت چپ و پائین صفحات مطالب به انگلیسی درج شده اند. در ابتدای هر فرهنگ نقشه عمومی استان یا فرمانداری کل که خود مرکب از چندین قطعه نقشه می باشد همراه با علائم و توضیحات لازم آمده است. سپس نقشه های شهرستانهای مختلف آن استان یا فرمانداری کل قرار گرفته است و بالاخره خصوصیات آبادیهای هر شهرستان بترتیبی که قبلاً ذکر شد ارائه شده است. در ابتدای قسمتی که به هر شهرستان اختصاص دارد نقشه های آن شهرستان به تفکیک بخش و دهستان و نقاط شهری و روستائی قرار گرفته اند. در ستونهای ۱۹۳ گانه، ستون اول حاوی نام آبادی، ستون ۲ کد آبادی، ستون ۳ تعداد جمعیت، ستون ۴ تعداد خانوار، ستون ۵ نوع آبادی، ستون ۶ و ۷ وضع طبیعی روستا از نقطه نظر کوهستانی و جلگه ای است. ستون ۸ تا ۱۴ راههای عمده آبادی را معرفی می کند و شامل انواع راه از قبیل راه آهن، راه شنی، راه آسفالت، خاکی، جیب رو، مال رو و فاصله تا نزدیک ترین جاده بر حسب کیلومتر می باشد. ستونهای ۱۵ تا ۳۲ حاوی اطلاعاتی درباره دسترسی به تاسیسات عمومی و تسهیلات مربوطه می باشد. در این ستونها درباره وجود مسجد، مکتب خانه، دبستان، دبیرستان سپاهی بهداشت، سپاهی دانش، سپاهی ترویج، درمانگاه، شرکت تعاونی، خانه انصاف، برق، رادیو، صندوق پست، تراکتور و غیره اطلاعاتی در اختیار می گذارد. ستونهای ۳۳ تا ۴۱ درباره مهمترین منابع آب زراعی می باشند و درباره وجود قنات، چشمه، رودخانه، چاه عمیق، چاه نیمه عمیق، برکه یا استخر اطلاعاتی بدست می دهد. ستونهای ۴۲ تا ۴۵ درباره انواع دام موجود در روستا گفتگو می کند. ستونهای ۴۶ تا ۵۷ مساحت اراضی را بر حسب استفاده از زمین در اختیار می گذارد و شامل مساحت اراضی زیر کشت گندم آبی، گندم دیم، جو آبی، جو دیم، برنج، زمینهای آیش، مراتع طبیعی، جنگل، باغ و

قلمستان، زمین بایر و قابل بایر شدن و زمین بایر و غیر قابل بایر شدن می‌باشد. ستونهای ۵۸ تا ۸۸ انواع محصولات عمده زراعی سالانه از قبیل گندم، جو، باقلا، برنج، پیاز، توتون، جو، چغندر، کتیرا، کنف، نخود، هندوانه، نیشکر و غیره را معرفی می‌کند. ستونهای ۸۹ تا ۹۲ مربوط به سایر زراعتهای عمده سالانه است که با کد مشخص شده اند و کد هر محصول در قسمت توضیحات در اول فرهنگ آمده است. بدین ترتیب که برای ارزن کد ۰۱ برای بادمجان ۰۵ و برای طالبی ۳۹ و برای بقیه محصولات کدهای مشخص دیگری در نظر گرفته شده است. بنابراین در ۴ ستون مزبور بجای نام محصول کد مربوطه درج می‌شود. ستونهای ۹۳ تا ۱۲۳ حاوی اطلاعاتی درباره انواع محصولات عمده دائمی (باغی) در روستا می‌باشد از قبیل آلبالو، انگور، بادام، زیتون، نارنگی، پرتغال، موز، هلو، پسته، چای و غیره. ستونهای ۱۲۴ تا ۱۲۷ حاوی کد سایر محصولات عمده دائمی است و در هر آبادی که بیش از یک نوع از محصولات دسته اخیر وجود داشته باشد به ذکر مهمترین آنها تا چهار محصول اکتفا شده است. در ستون ۱۲۳ اولین، ستون ۱۲۵ دومین، ستون ۱۲۶ سومین و ستون ۱۲۷ چهارمین ذکر شده است که مبین کد ۴ نوع از مهمترین محصولات دسته اخیر در روستای مورد نظر می‌باشد. مثلاً اگر در ستون ۱۲۶ که بالای آن سومین درج شده است رقم ۰۱ وجود داشته باشد نشانه این است که در بین سایر محصولات عمده موجود در آبادی، ازگیل، سومین محصول عمده می‌باشد. ستونهای ۱۲۸ تا ۱۹۳ حاوی اطلاعاتی درباره تاسیسات و تسهیلات و فعالیتهای موجود در روستا می‌باشد و اطلاعاتی در زمینه وجود دامداری و مرغداری، پنبه و پشم پاک کنی استخراج معادن، قالی بافی، حصیر بافی، چراغ سازی، قصابی، انبار، قهوه خانه، آرایشگاه، حمام، غسالخانه و سایر فعالیتهای در روستای مربوطه در اختیار می‌گذارد.

این فرهنگ در ۲۷ جلد است و اولین شماره آن در سال ۱۳۴۷ و آخرین جلد آن در سال ۱۳۴۹ انتشار یافته است.